

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide czimzendők az
el-fizetési pénzek, hir-
detések és nyiltterek.

Megjelen minden
vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

SZERKESZTŐSÉG:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide czimzendők a lap
szellemi részét illető
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A légiók bomlása.

Eszére tér-e valahára az osztrák szoldateszka, avagy évszázados bornirtságának melegágyában heverve azt hiszi, hogy az ugynevezett „ember anyag” olyan portéka, melylyel kényük-kedvük szerint bánhatnak el, elgyötörhetik, elkinozhatják, orrbaverhetik, szembe köphtetik, mint a barmot?

Bajosan hisszük, hogy ideje korán fog az osztrák kamarilla, amelynek ereje egyedül a hadseregen nyugszik, észre térni. Nekük még sok olyan leczkére van szükségük, a milyent most Boszniában kaptak a magyar bakáktól.

Ami a mult héten Bileken és Trebinyén történt az ámulatba ejtette Magyarországot és Ausztriát. Talán a Lajtán-tul is tapsoltak neki, mert az abszolutizmus felé hajló politikai törekvésekben utazó lakájok és népnymorítók okulására szolgáltak, akik manlicherre és ucháczius ágyukra számítanak mindig, amikor megtagadják az uralkodóval nép emberi és politikai jogait.

Bileken, a nem régen oly borzasztóan elgyötört és a halál által megtizedeltetett magyar bakák között zendülés tört ki, azért mert visszatartották a harmadeves katonákat. A zendülő magyar fiuk nem gyilkoltak, nem romboltak csak a Kossuth nótát énekeltek, egy kétféjű sást feszítettek le a vár kapujáról s elhajították maguktól a fegyvert azzal a kijelentéssel, hogy tovább nem szolgálnak.

Amint tudjuk az eset nem áll a maga mivoltában egyedül. Debreczenben a huszárok között támadt hasonló ellenállás és csak nem régen több magyar város katonái tüntettek az osztrák erőszakoskodás ellen és még ma is mindentelé felzug a magyar bakák között a dal:

„Kossuth Lajos azt izente
Elfogyott a regimentje . . .”

Éppen úgy zeng fel, mint 1848 tavaszán, amikor az osztrák hadsereg kebeléből kiváltak a mi derék magyar katonáink, akikből osztrák armádiaverő félistenek lettek.

A római birodalmat és vele együtt az erkölcstelen császárságot is a légiók lázadása és bomlása buktatta meg. Vigyázzanak ott Bécsben, mert Bilekből a bukás réme kísért. A légiók bomla-

nak és míg a magyar király trónja szilárdan áll, addig a Kossuth Lajos regementjébe vágyódó magyar bakák megingatják az osztrák császár trónját s a császár az „ő hadseregét” német vezényszóval nem lesz képes lecsillapítani.

A bileki katonai zendülés alatt egy csapat harmadik évét szolgáló katonát az kérdezte egy osztrák főhadnagytól, hogy: mikor bocsátják őket haza? Mire az nagy hetykén így felelt:

— Ha a várkapuról leszáll a kétféjű sas.

És mi történt?

A magyar fiuk egyszerűen lefeszítették a várkapuról a vasból készült óriási kétféjű sást.

Ha a főhadnagy szava nem olyan lett volna, amely nem hallatszik fel a menyországba, akkor a bileki bakák már szabadok lennének. De így rabok lettek.

Ismételjük, hogy az osztrák szoldateszka annyira korlátolt elméjű, és annyira nem tud okulni, hogy talán akkorsem térne észre, ha egy szép napon a Wienben szolgáló magyar katonák a burg kapujáról is lefeszítenék a kétféjű sást.

Az egész bileki esetben a legkétségbeejtőbb az, hogy a magyar állam tétlenül nézi, mint kinozzák és börtönözik be a hazafias magyar katonákat. Nem tudja megvédeni a saját gyermekeit, hanem oda dobja zsákmányul az osztrák bosszuszomjnak, amely a „rebellis” magyarok között tudvalevőleg „pulver und blei” és évekig tartó börtönökkel szokott rendet csinálni.

Szomorú dolgok ezek, amelyek mindaddig meg fognak ismétlődni, míg nem lesz önálló magyar hadsereg, amelynek kifejezesteljes alakítója a magyar vezényleti nyelv behozatala lett volna.

De hat leszereltünk.

Ki szerelt le? Miért szerelt e le?

Erről már jobb nem is beszélni, inkább kísérjük figyelemmel a légiók bomlását s várjunk ettől segítséget, talán ez a jelenség felnyitja a magyar politikusok hályoggal borított szemét, mert a kamarillától, mit sem várhatunk

— (A póttartalékosok behívása ellen.) Salamon Antal Kolozsvár katonaiügyi tanácsosa az odaváló hadkiegészítő parancsnokságnak visszaküldte a pót-

tartalékosok behívásáról szóló rendeletet. A hazafias és törvénytudó városi tanácsos azzal az indoklással tagadta meg a póttartalékosok behívását, hogy ez a rendelet törvénytelen, mert az 1888. évi 18. törvény-cikk világosan kimondja, hogy a póttartalékosok csakis királyi parancsra hívhatók be s ő pedig figyelemmel kísérte a hivatalos lapot, de ilyen értelmű királyi parancsot nem olvasott benne.

-- (Micsoda világ ez!)

Polonyi ur — van e a ki e nevet nem ösmeri? — nem elégszik meg a babérokkal melyeket mint a Kossuth-párt meghunyászkodásának atyamesztere szerzett, újabb érdemekre áhítozik. Az országgyűlés mult heti üléseinek egyikén Tisza miniszterelnök egy indítvánnyal állott azon reményben, hogy a folyó küzdelem elé gátot vessen. Nagy volt a megütközés, egymás után mutatták ki a képviselőház legkitűnőbb tagjai, hogy az indítvány a házzsabályokba ütközik és merő képtelenség. Feláll erre Polonyi ur s tőle már nem szokatlan csűrés csavarással védelmére kel a főhadnagy miniszter indítványának. A védelemnek akkora hatása lön, hogy Tisza sietett elősmerni tévedését s visszavonta indítványát. A csúfos felsülés után Polonyi ur jó éjszakát!

— (Bánffy-párt terjeszkedése.)

Az ország több részéről jelentik, hogy Bánffy Dezső báró udvarmester, volt miniszterelnök pártja erősen terjeszkedik. Némely helyen — úgy hírlik — máris biztos mandátumhoz jutott, amelyeknek valóságos elnyeréséhez természetesen első sorban országgyűlési képviselő választás szükséges s ez elé a Bánffysták nagyreménnyel néznek. Mindenfele konstatalják, hogy e párt a szabadelvűek táborából hódít, míg a függetlenségiiek mindenhol rendíthetetlenül megmaradnak a 48-as alapon. A „Közélet” című politikai újság, mely a Bánffy-párt hivatalos lapjának mondja magát, legutóbbi számában azt írja, hogy Pécs után Dunántúl Kaposvárott indult meg teljes erővel a mozgalom Bánffy politikájának terjesztésének érdekében. A nevezett lap állítását nem igen látjuk igazoltnak városunkban.

Embortelenség egy haldoklóval.

(Meghurczolt öngyilkos.)

Mélyen felháborító dolog foglalkoztatja két nap óta a kaposvári közönséget, Az esemény ékesen beleillik a mai társadalom rothadt keretébe, amelyben nagy garral, dobbal és réztányérral hirdetik a humanizmus szent igéjét s mégis lépten nyomon, legtöbb

1904. évi január 10.

esetben maguk a nagy dobosok és réztányérosok pedig förtelmes barbársággal cselekszenek.

Pár nappal ezelőtt hangzott el a németek hatalmas császárijának világszerte feltűnést keltő szavai, amelyet a porosz udvari opera színház inténdésének mondott, aki azt jelentette II. Vilmosnak, hogy a színház nem mentes a tűzveszélytől.

»Inkább milliókat kell áldozni a színház átalakítására, mintsem egyetlen statisztát megégjen!»

Ennyire becsüli a német császár az emberi életet s e kijelentését megtapsolta az egész művelt világ.

Csekély földrajzi ismerettel mindenki könnyen rájöhet arra, hogy Kaposvár Európában fekszik. Aggodalommal kérdezzük azonban, ha majd valahol idegenben elolvassák az alábbi sorokat, nem fogják-e teljes joggal feltételezni azt, hogy voltaképpen fél vad állapotban élünk itt a Kapos vize mellett, hogy a civilizáció szele elkerült mintet s mi még mindig ott tartunk, ahol az emberéletet kutyába se veszik, úgy bunkózzuk le egymást, mint a gyepmester szokta cselekedni azt négy lábú veszett áldozatival.

De írjuk le először magát az esetet tárgyilagosan:

Nem a jellemében, de valósággal állatias kegyetlenséggel hurcolták meg Kaposvárott január 7-én egy szerencsétlen haldokló ember vérző testét, melybe halálos utat furt magának a gyilkos revolver golyó.

Az áldozat, aki saját akaratából rohant a halálba Weisz József 60 éves szentjankai tönkre ment korcsmáros és földbirtokos. Az öreg Weiszot Kaposvárott is jól ismerték, sokaknak elpanaszolta, hogy váltó jóállások miatt oly rossz anyagi helyzetbe került, hogy immár az életét teljesen meguntta s meg akart attól mindenáron szabadulni. Az elkeseredett ember be is váltotta szomorú elhatározását. Január 7-én délután 3 órakor kísérték az izraelita temető mögé s ott egy régi revolverrel mellbe lötte magát. A nagy hidegben kigombolt mellényével, vérbe borult mellé feküdt a havonnyel, a haldokló öreg ember. Véletlenül arra hajtott dögszállító szekérével a városi sinter, aki a már félig megdermedt haldoklót roszoga szekérének pusztá deszkáira emelte s e döcögős járművén beszállította a közkorházba. De itt a kapunál utját állták.

— Meglőtt embert hoztam, mondotta a gyepmester.

— Ha megvan löve, akkor vigye s városi orvoshoz, válaszolták a kórház kapuja mögül.

A haldokló fuva osa nem tudta, hogy mi tévő legyen. Hiába rimázkodott, hogy vegyék át tőle a hörgő embert, mert neki szüksége van a szekérre, egyszerűen becsapták az orra előtt az ajtót.

Itt álljunk meg egy s óra.

Hol volt az inspekciós orvos?

1. Vagy a közkorházban volt és nem jelentették neki az esetet, akkor a kórház gondnokot kell szigorúan megbüntetni. 2.) Vagy jelentették neki s ő a sinter egyszerű kijelentéséből, hogy »Meglőtt embert hoztam« könynyebbség kedvéért azt magyarázta ki hogy már meghalt és még arra sem méltatta a hörgő haldoklót, hogy

megtekintse. Ez esetben az inspekciós orvos követett el súlyos mulasztást. 3.) Vagy kötelessége teljesítésének mellőlésevel, nem volt a kórházban és az Erzsébet kávéházban pikolózott, vagy másutt szórakozott. Ez esetben megint az orvost terheli a mulasztás. De menjünk tovább

A különben humánus gyepmester a haldokló öreg emberrel mit csináljon? Bedöcögött vele a városház udvarára. Hajtás közben a szeretanuk állítása szerint az öngyilkos tenyéryi magas rázkodásokat szenvedett s a kegyetlen hidegben még mindig vérző és meszelen mellet feküdt a szekéren.

A városháza udvarán egy csoport bámeszködő vette körül a szekeret s a sinter megint a miát panaszkodott, hogy neki szüksége van a szekérre, vegyék hát el a haldoklót tőle. De bizony az iszonyu kínzásokat átszenvedő öreg ember gyógyítására nem sietett senki. Végre, hogy a gyepmester megszabaduljon terheléstől, két rendőr lábánál fogva kezdte lecibálni az önnyilkost. Szerencsére uri emberek is voltak jelen eme a humánus segélyakció megkezdésénél, akik tiltakoztak az ilyen brutálitás ellen s végre egy kávéházból orvost hívtak elő, aki elrendelte, hogy a haldoklót aki ekkor már félig meg volt fagyva, azonnal szállítsák be a közkorházba.

A becsületes sinter roszoga szekérén megint utnak indult a közkorház felé. Ott azután nagynehézen, mivel az inspekciós orvos is elő került, felvették a haldoklót és nagy kegyesen keze és alá vették.

A lőtt seb, a nagy hideg és a borzasztó ut természetesen menthetetlenül elpusztította az öngyilkost, aki még ily állapotban is másnap 10 óráig élt s csak akkor szenvedett ki.

T Á R C Z A.

Harmincznégyéves nagymama.

A nagymama nagyon szép asszony volt. De miért is beszéltek mult időben, mikor a nagymama még most is csábitóan szép asszony?

A Garamvölgyi leányok mamájáról beszéltek, a kit csak malicziából nevezek nagymamának, mert a legidősebb leánya, a tizenhatéves Klári, akinek farsangkor volt a lakodalma, egy egészséges unokával lepte meg. No meg, az egész körnék így hívja, mióta kiderült, hogy a nagyságos asszony nagyon haragszik ezért a titulusért.

Borzasztó dolog is az, hogy egy szép asszony harmincznégy évvel már is a nagymamák sorába kerüljön.

A szép asszony élt a gyanuperrel, a mikor tizenhatéves leányát Tokody László cs. és kir. kamarás, huszárcapitány megkérte, hogy a lakodalom után, nem egész egy év mulva megcsufolják egy kis unokával.

Ugy is történt.

A nagymama átölelte a kis pólyást, s bevitte a nagy szalonba. Ott elbújt vele a san-remói palma széles levelei alá s beszélt neki, hogy senki se lássa, hogy senki se hallja. Komolyan beszélt hozzá, meg is ismételtette szavait, hogy a baba jól megértse. A picziny jószág néha sirt, néha gögicsélt, máskor figyelmesen hallgatta. A nagymama pedig abban az illúzióban ringatta magát, hogy a poronty megérti őt.

— Te csunya kis, vörös arcú, kopasz jószág, hát illet ez tőled? kérdé az örömtől könnyező szemekkel negédes szemre-

hányással: — Így kompromtálni engem a világ előtt.

A baba sirni kezdett.

— No, édesem, ártatlan angyalkám, ne vedd komolyan a szavam. Hiszen tudom én azt, hogy nem te vagy a hibás. A golya hozott, aza csúf, piroscsőrű, hosszú lábú madár.

A baba még hangosabban sirt.

— Na, na; elhallgass! Még te aprehendálsz! Jól van, jól, hiszen ebben is igazad van. A golya nem hibás, a papád és mamád mindennek oka.

A pár órás kis gyermek arcza lángvörös lett, az első porció cukros vizecske is kibugyant a szája szélén s úgy visított, mint a hogy csep torkán csak kifért.

A nagymama megijedt. Solta, senki sem beszélgetett vele ilyen érélyes hangon.

De milyen határozott tiltakozás volt abban a vitában. A baba megvédte magát, a golyát, a papát, a mamát... Kit okoljon hát a nagymama, kire háritsa ezt a kedves veszedelmet, hogy elhallgattassa picziny unokáját? Talán nem is kellett volna szegénykéknek szemrehányást tenni — elmélkedett a nagymama.

A fiatal nagymama nagyon boldogtalan volt. Ugy érezte, hogy fájdalmat okozott unokájának, a kit, alig jött a világra, már is vérig szekiroz, miért?

Csupa hiúságból, mert nagymamává lett általa. Minő igazságtalanság!

A nagy sirás oka csupán az volt, hogy a nagymama már elfelejtette a pólyás jószágok gondozásának a módját s valahogy a heves diskurzus közben kellelénél szorosabban ölelte magához a törékeny porontyot.

— No, ne sirjál hát, édesem. (A nagymamának mentő gondolata támadt. Elhatározta, hogy őszinte lesz.) Sem te, sem a golya, sőt a papa sem, a mama sem oka semminek. Hanem tudod ki? — Egyedül csak én!

A gyermek elhallgatott.

Babonás félelem vett erőt a nagymamán. Vissza ült a palma levelei alá s gyöngéden ölébe fektette a kicsikét. Mint a bűnét bevaló, felo dozást nyert ember, bizonyos ihletséggel teki tett a gyermekre, a ki immár mindent megbocsátott neki.

— Ugy bizony kedvesem, egyedül én.

A baba elszenderült a nagymama ölében, a ki halkán suttozta magát an:

— Nem, nem én, kis unokám, nem én vagyok a hibás, hanem az idő, a mely halad, de a miről nem szeretünk beszélni s bizony rosszul esik, ha olykor az reánk pirit.

A nagymama szomorkodott. Kétszer tizenhat, az harminczkettő. Még két év maradt fenn az ő életéből, az a golya utjára fordult. Bizonyos meglelégedéssel töltötte el az a tudat, hogy szorgalmasan felhasználta az időt. Tizenhatéves volt, am kor férhez ment s most van egy tizenhatéves asszony leánya s egy kis unokája.

— Ej. — szólt, d czosan felkapva szép fejét, a fiatal nagymama, — az idő eljárt, de nem piritott reám, büszke vagyok a kis unokámra.

Letette a babát egy kényelmes karosszékre, azután büszkén felelnelkedett s szinte hangosan felkiáltott:

— Próbálja ezt utánom a többi asszony!

A kis baba kinyitotta a szemét és mosolygott.

Karacsony Aladár.

Mindezek után vagyunk bátrak szerényen megkérdezni az illetékes hatóságokat, hogy mit szándékoznak tenni ez eset után? Lesz-e vizsgálat, lesz-e büntetés, avagy megint csak paklizás és eltusolás következik?

Ha a legszigorubb vizsgálat nem indul meg s a tettek, a bűnösök nem lesznek megbüntetve, úgy a legmélyebb korrupció posványába sülyesztik az illetékes hatóságok ezt a várost, amelyből mindaddig nem gázolhatunk ki, míg tehetetlen emberek kezében látjuk városunk sorsát.

A társadalom pedig sirkövet emelhetne a szegény Weisz József sirja felé s felirhatná rája a következő szavakat:

»A humanizmus nagyobb dicsőségére!«

HIREK.

Előfizetési felhívás.

A «Népjog» lelkes biztatás jól eső érzésétől eltelve hálásan fordul az ő — immár teljesen megalakult — kedves és hazafias közönségéhez. Az eddigi jelekből is azt látjuk, hogy a nagy közönség megszerette lapunkat, iránnyukat helyesli, erkölcsi és anyagi támogatásukkal jön a mi segítségünkre, meggyőződött arról, hogy a zászlónkra írt jelszó »független nagy és boldog Magyarország« megteremtésében e hazafias szellemű városban és vármegyében hasznos munkát vagyunk hivatva végezni; érzelmeiben, nyelvében és törekvéseiben egybeforrt szín tiszta magyarság oltárán kívánjuk égetni tömjénünk legjavát. E nemes törekvések lan adatlan harcában szeretettel kérjük a nagy közönséget, hogy aki eszméinket ossza s lapunk megnyerte tetszését, ne csak maga támogasson minket, hanem új híveket is szerezzen lapunknak.

Előfizetési áraink:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 »
Negyed évre . . . 2 »

A »NÉPJOG«

szerkesztősége és kiadóhivatala
Kaposvár, Zárda u. 17.

— **Vármegyei választások.** A következő sorok közlésére lettünk felkérve. Tisztelettel tudatjuk, hogy a Lengyeltóti tartott járási értekezleten a lengyeltóti járásbeli bizottsági tagok egyhangú határozattal a megüresedő kaposvári főszolgabírói állásra Plachner Sándor főszolgabíró urat, az esetleg megüresedő lengyeltóti főszolgabírói állásra pedig, tekintve hogy Brodszky Lajos tb. főszolgabíró ur a marczali főszolgabírói állásra pályázik, dr. Svastich Nándor tb. főszolgabíró urat jelölték. Egyben pedig egy szavazat ellenében a többi megjelentek szavazatával elhatározott az is, hogy

Brodszky Lajos tb. főszolgabíró urat a marczali főszolgabíroságra való megválasztásában szavazatával támogatja. Kelt Lengyeltótiiban, 1904. január 4-én. A járási értekezlet megbízásából Gróf Széchényi Imre értekezleti elnök. Csapody Ferencz értekezleti jegyző.

— **Vidéki zsurnalisztika.** A Sziget várorott megjelenő „Dél-somogy“ új év óta illusztris főszerkesztőt nyert dr. Kriszt Béla ügyvéd személyében.

— **Az orvost honorálni kell.** Az újesztendő első napján orvosaink meglepetésben részesítették a hanyagabb fizető páciens. Ugyanis az orvosközösség somogy megyei fiókja elhatározta, hogy bevezetik a kötelező számlarendszert, — illetve, hogy minden orvos tartozik adósaiknak számlát küldeni, sőt nem fizetés esetén perelni. Ezen szigorú eljárást az tette indokolta, hogy nagyon sokan akadtak olyanok, kik az orvosok türelmes várakozásával visszaéltek és egyáltalán fizetni eszükbe sem jutott. Annál inkább kárhóztató ezeknek eljárása, mert az orvos amugy is kénytelen a törvény és humanizmus parancsából igen sokat ingyen dolgozni anélkül, hogy fáradságáért bárki részéről díjazásban vagy csak elismerésben részesülne. Mi szintén csak helyeselhetjük az orvosok fent említett határozatát. Reméljük is, hogy a közönség az a része, amely eddig inkább szórakozásra adta pénzét, mintsem az orvos jól megérdemelt szerény díjait megfizette volna, hozzá fog majd szokni a rendez és idejében megadja azt az orvosnak, ami neki feltétlenül dukál. — Bis dat qui cito dat.

— **Közgyűlések.** A baresi kaszinó január 1-én, a csurgói kaszinó pedig január 10-én közgyűlést tart.

— **Hymen.** Pollacsek Henrik eljegyezte Schmidt Ilona kisasszonyt Bareson. — Dr. Nicsovics Sándor eljegyezte Knidl Etti kisasszonyt Pécsről. — Unschild Oszkár kereskedő eljegyezte Steiner Gizella kisasszonyt Dombóvárról. — Hercfeld Dezső takarékpénztári tisztviselő eljegyezte Sauer Margit kisasszonyt Nagykanizsáról.

— **Agyonvert képviselő.** Páralanul felháborító eset történt január 5-én Nagykanizsán: a város országgyűlési képviselőjét Eremita Pál két szerb legény boszszúból agyonverte. Eremita a szabadelvű párt tagja volt s mint bankigazgató gyilkosainak a Sibul testvéreknek vagyonát állítólag igaztalanul uton elperelte.

— **A bottás.** Egy pajkos kis történet zsong a lelkemben. Apró holdfényes kis történet, kedves, de azért csipős, olyan mint a rózsalevelek közt rejőzködő tövis. Egy nagyon bájos kaposvári asszonyról szól a mende-monda. Egy háivány szöke asszonyról, kit egy kedves barát kísért haza a zsúrról a minap. Hideg téli este volt s a járda átkozottul sikos, amikor egy jó barát karját a legerényesebb asszony is aggodalom nélkül elfogathajja. Karon fogva mentek. A csillagok ragyogtak, a holdfény is derengett a havas háztetők telet s csodálatos, még a lámpák is égtek az utcákon, negyven ötven lépésre. A férfi lehet alakot öltött a hideg levegőben. A nagy sietésben megbotlott az asszonyka, kaczagva nézett fel a férfi arczába s édeskésen csi-csergelt el pár szót:

— Találkozni fogok még ma az ide álommal.

— No az bájos lesz . . . nagyon későn van már . . . Egyébiránt miből következteti ezt?

— Ej! hát még ezt sem tudja? Mi asszonyok még leánykorunkból emlékszünk e babonára.

Az asszony egy kissé oda simult a férfihez, — mert nagyon sikos volt az út. Az estéli téli szellő még kaczerabbul süttött bele csengő bongó hangjába. . .

— Közöttünk az a babona él, hogy ha az ember az utcán megbotlik, akkor okvetlen reá akad az ideáljára.

— Ugy? szólott a kísérő, hát ebből következeti? Látja én mindig azt hittem, hogy előbb kell találkozni egy asszonynak az ideállal s csak a találkozás után lehet megbotlani. . . s maga megfordítva mondja a dolgot. Az asszonyka kesztyűs kezével befogta a maliciós is kísérő száját. A januári esti szellő kaczagva vitte tova a beszédet s vele a történetet mely kedves, de azért csipős, mint a rózsalevelek között a szűrő tövis, vagy a téli éjszaka levegője.

— **Kinevezés.** A pécsi kir. főügyész Kránitz János kaposvári kir. törvényszéki címzetes fogházörmesert a nagykanizsai kir. törvényszéki fogházhoz fogházörmesterré nevezte ki.

— **A póttartalékosok elégedetlensége**

A póttartalékosoknak most kézbesítették a behívó cédulákat, melyek — a honvédelmi miniszter kijelentése szerint, — talán négy hónapra is a kaszárnyában marasztalják a szegény emberek ezreit. Az inséges téli időben nagy nyomorok származhatnak a póttartalékosok behívásából. Egy nagyobb somogy megyei községből például azt a hirt vesszük, hogy a póttartalékos családapák határozottan ellene akarnak szegülni az embertelen rendeletnek. Hogy micsoda következményeket teremthet ez a téli fegyvergyakorlat, nehéz volna azt ma még kiszámítani. Azok a behívottak, akik nagyobb vállalatoknál dolgoznak kenyerüket is elveszithetik, mert bizonytalan ideig nem fognak reájok várakozni. A póttartalékosok egy része nem szorul ugyan mások támogatására, de kétségtelenül sok ezer ház van, melyből míg az apa a kaszárnyában fog szenvedni, elmúlik a kereset és eltávozik a kenyér, hogy helyébe lépjen az inség, a nyomor. Az isentele bécsi kamarilla inkább ilyen nyomorba dönti az ország nagy részét, sem hogy százados czopfjából egy csipetnyit is levagasson, ha mindjárt a nemzet jogos követeléséről is van szó. Jól jögyeztetek ezt meg magyar póttartalékosok!

— **Francziák Kaposvárott.** A múlt héten három francia csavargó állította be a kaposvári városházára s csakhamar Voltaire nyelvű visszhangoztatták a furan pingált falak. Rongyosan, éhesen, de azért nagyon élénken állítottak be a városházára, de bizony ott senki sem értette a párizsi boulevardok nyelvét. De végre mégis lehívtak az emeletről egy városi urat, akiről az a hír tartja magát, még eddig és ezuttal is, kideríthetetlen okokból, hogy úgy beszél francziául, mint a pulya. A mi saját külön kaposvári francziánk először óvatosan körülnéz az igazi francziákat környező bábmészködökon és szimatoló hangon megszólalt:

— Nem udnak az urak francziául?

— Nem, hangzott az egyhangú válasz.

— Helyes. Akkor majd beszélék én velük! És dörgő hangon rivált rá a városháza hivatalan francia vendégeire:

— Parlé vü francéz? Hé?

Ezt a volapüköt valahogy megértették a jámborok és az egyikük be is mondta a választ, hogy:

— Oui.

— Ne vujz nekem, francia, hanem arra félelj, amit kérdezek, mondta erőlyesen a városi ur. Hát mosszjő, zso parl, — ide tigyelj, — tü parl, il parl. Nu parlon, vu parlé, il parl Mi? Ezeknek jól megmondtam. De most adom be nekik a kontrát: Há mosszjő, káve vu, kuverte, liberte, égalité,

Moliere Tartuffe, Valdek Russz, refuse post russz tante, ön, dö, troja, zsire dan lö, la boá . . .

A francziák bárgyu képet vágta s a társalgás sehogy sem haladt előre. Végre keritettek egy francia professzort, meg egy szótárt. Ezek segítségével nagynehezen megtudták, hogy a három rejtélyes idegen Dansony Henrik, Ulrich Gyula és Cant Agoston muukások. A vándorló idegenek Essain Quintusból valók, Zágrábból gyalog jöttek Kaposvárig Budapest felé tartanak, közt utlevelet kértek, hogy vasuton folytathassák tovább utjukat. Kérésüknek eleget is tettek.

— Az árvaszék hivatalos kimutatása. Somogyvári megye árvaszékének ügyforgalma és tevékenységéről az 1903. évben a következő hivatalos kimutatása nyújt képet: 1902. decz. hó végén maradt 1161 drb. 1903. évben beérkezett számmal iktatott ügydarab 26650 drb. számhoz iktatott ügydarab 1439 drb. 1903. év folyamán elintézendővé vált 29250 drb. Az 1902. évi hátralék 1161 drb. 1903. évi elintéztetett, számmal iktatott ügydarab 25327 drb. számhoz iktatott ügydarab 1349 drb. összesen 27387 drb. Maradt 1903. év végén elintézetlenül 1418 drb. Kaposvári Aurél árv. jegyző.

— Csendőrségi változások. Németh István csáktornyai csendőrnemes felsősegedre, Harcsányi Gergely felsősegedi csendőrnemesre Csáktornyára és Bilési József csendőrszervező Csáktornyáról Beilatinizra helyeztették át.

Darnay Kajetán a kaposvári Szabad Lyceumnak legutóbbi estélyén „Néprajzi tanulmányok” ezimén oly nagy érdeklődést keltő felolvasást tartott, hogy ez alkalommal a Szabad Lyceumban, rendez hallgatóságánál jóval nagyobb közönség gyűlt össze. A felolvasó igazi zseniálissal adta elő felolvasását, amelyet saját kezűleg festett rajzokkal illusztrált. Az élvezetes estély közönsége viharosan megtapsolta a felolvasót.

— Ha a törvény parancsoja. A kaposvári anyakönyvi hivatalba a múlt csütörtökön egy pár öreg cseléd járult az anyakönyvvezető elé:

— Elszerettük egymást, mondja férfias büszke örömmel az ember. Csavarint is egyet nyomatékken a bajuszán. Az asszony pedig lesüti a szemét. Jól tudja, hogy ilyenkor nem illik beszélni. Később a rubrikákat tölti ki az anyakönyvvezető.

— Hány éves?

— Hatvannyolcz.

— Hát maga néni?

— Hetven leszek.

— Milyen a vallása?

— Református, mondja a férfi.

— Katholikus, folytatja az asszony.

— Milyen vallásból nevelik majd a házasságkötésből származó gyermekeket?

Az öreg völegény arca elborul s bánaatos mosoly jelenik meg az ajkán.

— Kérem alassan, elmúlt már a mi tavaszunk. Nem lesz itt ugye se gyerek, sem egy, sem több. Nem azért esküszünk meg, csak hogy ne járjon öregségére arván az ember, meg aztan legyen, aki melegeit főz rá.

Az anyakönyvvezető látja maga is ennek az igazát, kénytelen mégis a holt betűkhöz ragaszkodni.

— Igen am, de a törvény parancsolja az egyezkedést, mert más hiten vannak.

Az öreg még mindig ingatja fejét csöndesen, lemondóan. Az asszony pedig, zavartan ugyan, mindazonáltal bájosan, a tavaszi napsugár kacérkodó, bágyadt fényével cdahuzódik közelebb a völegényéhez, azután halkán megszólal.

— Ugyan egyezkedjünk már, ha a törvény parancsolja. Ki tudja?

— Gyászrovat. Béky Tamás csurgói kir. járásbírói aljegyző édes anyja öz. monosbéli Béky Jánosné szül. Kis-Pál Borbála 63 éves korában Herrád-Németin elhunyt. — Banovszky Károlyné szül. Wéber Mária éle.ének 63. évében elhunyt Barcon. A megboldogult édes anyja volt

Banovszky Gyula, a baresi dohány beváltó hivatal nyug. főnökének.

— Az olasz bor beczipelése. Mult év végén lejárt a kedvezményes borvám. A balatonmelléki borkereskedők nagy mennyiségben vásárolják az olasz bort. Így nem csoda, hogy a mi jó borainknak nincs kelendőségük. Ugyan, ugyan, mikor védi meg a hatalmas magyar állam a magyarokat?

— A Balatontavi gőzhajózási részvénytársaság 1902. évi dec. 31-én lezárt mérlegét csak most teszi közzé. E szerint tavaly 9792 K nyeresége volt a vállalatnak, miáltal az előző évről áthozott 10,874 K veszteség 1032 K-ra apadt, miáltal az igazgatóság azt a javaslatot teszi a közgyűlésnek, hogy „az 1902-ik évre osztalék ne adassék a részvényeseknek”. A bevétel szállítási díjakból 60,794 allami és megyei segélyekből 32,000 K volt. A mérleg szerint a gőzhajók értéke 256,614 K, de volt a vállalatnak a mult év végével 67,413 K készpénze is. A 280,000 K részvénytőke mellett a tartalékok 12128 K-ra rugnak.

— Madárvédelem. Az állatok egy barátja írja ezeket a jószívű sorokat: „Beköszöntött ismét a tél, a mikor hasznos madaraink szükségét szenvednek Nyujtsunk nekik lakást és eledelt, ha éheznek és fáznak. Ne feledkezzünk meg ama hasznos madarokról sem, a melyek a földön keresik eledelüket, a magasabban fekvő etető házikókba épp azért nem mennek bele. Ezeknek etető helyek kellene a földön, melyek felül, észak és kelet felé védve vannak és a melyeket deszkából bárki könnyen előállíthat.”

Uj egylet. A csurgói iparos és kereskedő ifjuság önképző egyletet alakított, melynek eddigelé több mint 80 tagja van. Az egylet közművelődést előmozdító céllal létesült s hazafias irányban óhajt haladni.

— Dr. Éhn Kálmán felolvasása. Csurgóól írja tudósítónk, hogy a Szabad Lyceumban a mult vasárnap Dr. Éhn Kálmán nagyon érdekes felolvasást tartott a „Szuggeszióról”. A nagyszámú közönség nagy érdeklődéssel hallgatta a jeles orvos népi esen előadott tudományos fejtegetéseit, amelyet helylyel — közzel vetített képekben is megvilágított. A kitűnően sikerült felolvasást a közönség meleg tapsal honorálta.

— Öngyilkos leány Maiszlis Emma sárvári születésű 18 éves urileányt a reménytelen szerelem halálba kergette Dombóvárról. A szerencsétlen leány egy kutba ugrott, amelyből holtan huzták ki.

— Színészet Csurgón. Zoltán Gyula jó nevű vidéki színigazgató három héti szonban Csurgón óhajt társulatával já szani. E célból Zoltán titkára már bérleteket gyűjt Csurgón, ahol a hidegben bizonyára melegen fogják fogadni Thália vándorló papjait.

— Kaposvári Kerékpárosok Egyesülete január 16-án a Ferencz József szálloda helységében zártkörű tea- és tombola-estélyt rendez. Belépti-díj 2 korona.

— Mit jelent az agyó? Egy kaposvári ügyvédhez beállított minap egy nagyatádi paraszt menyecske s arra kérte, hogy válassza el a férjétől, helyesebben: hogy indítson férje ellen válópórt. A lelkiismeretes fiskális először is igyekezett rábeszélni az asszonyt, hogy béküljön ki a férjével.

— De tekintetes uram, nem megyek én többet annak az embernek a házatárára sem, aki ergem cly csufosan megbántott.

— Mivel bántotta meg? Kérdi az ügyvéd.

— Avval kérem, hogy a multkor azt találtam mondani, hogy ha mindig morog, biz' isten ithagyom. Öszt erre meg azt a csuf szót merte mondani, hogy — „agyó!”

— Hát aztán mi van ebben rossz?

— Mi van benne? Hát nem tudja a tekintetes ur, hogy mit tesz? Azt teszi, hogy ott egye meg a fene, ahol van!

— A kereskedő ifjak mulatsága mult szombaton a Ko ona szállóban nagy érdeklődés mellett folyt le. A táncmulatságot hangverseny előzte meg, amelyen Zerkovitz Emil a kereskedelmi alkalmazottak szövetségének fiatal elnöke felolvasást tartott. Mindenkit meglepett, hogy Zerkovitz felolvasásába olyanféle motívumokat kevert, mintha a Kaposvárott tervbe velt juttagyárosok megbízásából hangulatot akart volna itt csinálni a vállalkozók érdekében. Rég ismerjük Zerovitzot, de ilyen tapintatlanságot sohasem tetteleztünk volna fel róla. A felolvasás kellemetlenebb részleteit is elfelejtették a közönséggel a hangverseny zene számai, amelyek között Gyenes Izsó hegedű játéka, (Csonka Sárika zongora kíséretével) nem különben Pete Lajos zongora játéka igazán művészi élvezetet nyújtottak a hallgatóságoknak.

— Helyreigazítás. Lapunk folyó év elsőszámában közölt azon hírünk, hogy a Kis-Korpad — Kiskovácsi utvonall kikövezésére Makfalvay Géza államtitkár a kormánytól fél millió koronát kieszközölt, — illetékes helyről nyert információk szerint alapalan. Ehez még megjegyezzük, hogy értesülésünk szerint, ha kapnak is egyes megyék a majdan meghozandó beruházási törvény alapján utépi észre segélyt, azok mikénti felhasználása felől első sorban a megyék lesznek hivatva döntent.

— Áruló lábnym. N. Dobsza községben Balogh János és több más lakostól több mint 40 tyukot ellopak. A rendőrség amely a tolvajt nyomozta a károsultaktól vezető lábnymok után indulva kiderítette, hogy a tettes Jerzli Józsefné, aki, hez a lábnymok vezettek, a tolvajniót a csendőrök letartóztatták.

— Gazdak figyelmébe. A következő sorok közlésére lettünk felkérve: Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” felhívása folytán, mint a mult évben, ez alkalommal is közvetíteni fogjuk vármegyénk gazdaközönségének jövő tavaszi és jövő őszi ásványi superfosfat műtrágya szükségletét. Felhívjuk tehát mindazokat, kiknek a fenn jelzett műtrágyára szüksége van, hogy megrendeléseit (a tavaszi szükségletre január végéig, az őszi szükségletre május végéig) alábbi címre beküldeni szivesek legyenek. A műtrágya ára vaggonrakományonként a megrendelő állomására bérmentve szállítva, 19—20% vízben oldható foszforsav tartalommal kilopercentenkint 48 fillér 16—18% vízben foszforsav tartalommal 49 fillért. — A műtrágyát a Zala'naí Kénkovand, Részvénytársaság fogja szállítani. Somogy megyei Gazdasági Egyesület

— Járvány a Szigetvári járásban. Tudósítónk jelenti Szigetvárról, hogy ottani járás több községeiben vörheny és kanyaró járvány pusztított, amely többnyire a kis gyermekek közül szedi áldozatait.

— Műkedvelő iparos ifjak. A kaposvári iparos ifjuság önképzőköre január 3-án este a Korona szálló nagytermében fényesen sikerült műkedvelő előadást rendezett, melyet hajnalig tartó táncmulatság követte. A műkedvelők Lukács Sándor „Kósza Jutka” cz. három felvonásos eredeti népszínművét adták elő. A szereplőkről a legnagyobb elismerés hangján szólhatunk. Czapinszky Lina kisasszony, aki a címszerepet játszotta egy kis drámai talentum, aki a színpadon csakhamar megálna a helyét, kivüle még Leváicsics Erzsé és Végh Mátyás kapak jól megérdemelt tapsokat. Az estély szép sikere buzdítsa fiatal iparosainkat arra, hogy művelődésük előmozdítására gyakrabban rendezzenek hasonló mu'atságot.

— Lakoma boszuból. Az Erzsébet szálló éttermébe betért a mult héten egy ösmeretlen uriember és herczegileg megébedt. Öt-hat válogatott fogás után finom borokba mártotta a nyelvét s végül pezsgőt

kért. A második havannánál odaszólitotta a fizető pinczert:

— Kérem hivasson rendőrt.
— Szabad kérdenem nagyságos urtól, miért?
— Hogy engem bekísérjen. Egy árva fityingem sincs ugyanis és nem tudok fizetni.

A fizető pinczér legott szaladt Szabó tulajdonosért, aki legott megjelent az idegen ur asztalánál:

— Nem szégyenli magát ilyet tenni? méltatlankodott haraggal.
— Valahol csak kell ebédelni, volt a felelet.

— Ez igaz. Az ördögbe! Különben tudja mit? Megbocsátok, ha holnap a Korona szálló éttermében még fejedelmibb lakomát csap.

— Sajnálom, ez lehetetlen.
— Miért?
— Nagyszerű! Azért mert tegnap onnét küldtek ide hasonló körülmények eredményeképpen — ugyanezzel a kikötéssel.

— A rendőrkapitány lemondása. Lapunk zártakor értesülünk, hogy Leposits Ignác rendőrkapitány a főispánnak beadta lemondását.

— Barcol Mathuzsálem. Január 3-án végelegyengülésben halt meg Rosenberg Miksa Barcs legöregebb polgára. A magas kort ért öreg ember 10 élő gyermeke, 32 unokája és 12 dédunokája gyászolja.

— A konkurencia. Kaposvári kereskedői körökben sokat mulatnak mostanában egy pompás eseten, amely két kereskedő között folyt le a minap. Egy délután X ur tajtékózó düvel támadt a szomszédjának:

— Hallja! Ha még egyszer meglátom, hogy maga az én feleségemnél látogatást tesz, amikor én nem vagyok otthon, akkor vigyázzon magára, de nagyon jól.

— Kell is nekem a maga tanácsa, huzta föl Y ur a vállát. Vigyázok én arra, hogy maga észre ne vegyen.

— Ne járjon a szája! Ha én még egyszer meglátom magát ottan, letöröm a derekát, mint a pinty.

Y ur indignálódva csóválta meg a fejét.

— Lásza X ur, maga egész életében smuczig ember volt, mindig félt a konkurencziától.

— Szobatóz. Január 8-án délelőtt 10 órakor az Irányi-Dániel utcában Molnár Endre hercegi épi északnak lakásán a kéménybe épített gerenda meggyuladt és a szoba mennyezetét lángba borította. A könnyen nagy veszélylyel járható szoba tüzet a ház lakói lokalizálták, úgyhogy a gyorsan a helyszínére érkező tűzörség és a ka-tonai tűzoltóságnak már alig akadt dolga.

Mi történik külföldön?

Az a rettenetes tűzvész, amely a csikágói színház pusztulásakor temérdek emberáldozatot követelt a világ minden részén óvatosságra intette az embereket. A legfényesebb tanujelét adta a németek zseniális császára annak, hogy ő mennyire becsüli alattvalóinak életét. II. Vilmos császár ugyanis elrendelte, hogy a berlini kir. operát azonnal bezárják, mert nem találták tűzbiztonsági szempontból teljesen megbízhatóknak. Ekkor mondotta a császár: »Inkább milliókat kell áldozni a színház átalakítására, mintsem egyetlen statisztá is megéjjen.« A világpolitika egyik legnagyobb szenzációja az, hogy Loubet a francia köztársaság elnöke megfogja látogatni a pápát. A pápai udvar és a francia köztársaság között eddig igen feszült viszony volt, e látogatás tehát kétszeres értékkel bír.

Az orosz-japán konfliktus mindinkább elhúzódik a diplomáciai jegyzékek váltásával s a világlapok hova tovább egyértelműleg oda nyilatkoznak, hogy Oroszország, és Japán megkezdi a háborút. Természetes, hogy egy ilyen nagyszabású hadjárat nagy aggodalmakat okoz világszerte.

VIDÉKRŐL.

A zöreg kovács májszter méhelébe amikor a lovaimat vasatattam mesélik a szomszéd járási pógárok hogy azü kerületükbe má nagyba készülődnek a küvetválasztáshoz. — Hát mondok mögkérdezőm a tekintetes Urat, hogy ami kerületünkbe mi lösz? mermég edáig még a fülit se billögette a Matócsy balpárti elnyök ur merhát úgy gondolom, jóvóna má hozzáfogni a balpártos mozgósításhoz, ha mögent esunyán enem akarunk buknyí. — Merén aztat enem hiszem amit körösztkomám mondott, hogy aszongya a balpárti elnyök talán egy huron pöndül az új miniszterrel mive mindegyik böcsületös leformátus hitü. — Meriszen ha egy templomba is dicsérik a Zuristent azért azigazi balpárti embör még se lehet a nípártián. Irgya mög hát a tekintetes Ur hogy mi lösz. Mozgósítunk e má vagy pedig csak minkis leszerelünk mielőtt még f' szöddölözöködünk vona asztán mögén csak ebuktjunk mintmá a mutkor is. En bizony má egyszer győzni is szeretnék hát a tekintetes ur hogyan gonduja

Isten nevében és Köröszturban irtam
Vörös István
pógár.

Igaza van Vörös Uramnak, tenni, élet-jelt adni, tömörülni, szervezkedni kell, első sorban cselekedni azoknak kötelessége kiköt vagy kit a közbizalom vezetői szereppel bizott meg. Hallgatni, tétlenül várni valljon a sült galamb szájunkba repül e a mai napokban igen közel jár az árulásos. Ezt azonban a párt vezetőségéről felennünk nem szabad, miért is Vörös Uram felhívásának bizonyára meglégyen a foganatja, ha-

nem aztán ha a vezetők megtették — a mit tenniük kell a nép se felejtse meg az ő kötelességéről.

A Szerkesztő.

SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK.

— Ilonka Kaposvár. Kedves nagysám! Maga egy oly „fogós” kérdést intézett lapunkhoz, amelyet megfejtetni a bölcs Salamonnak is szörnyű nehéz probléma lett volna. Azt kérde, hogy melyik hónapban a legpraktikusabb férjhez menni, illetve megnősülni. Talán minden tanács között e a kis versike adja meg magának a kérdésre a legbőleőbb választ:

Januárban még nem szabad,
Hisz jobb mulatság is akad,
A nősülésnél. Februárban
Egy lány sincs otthon, mind a bálban.
Sőt márcziusban sem tanácsos,
A nő ilyenkor fáradt, álmos.
Április a bolond hava.
E hónapban nőt ne vigy' haza.
Májusban itt a szép tavasz,
Jobb lesz ha még nőtlen maradsz.
Juniában langyos az est.
A férfi nősülésre rest.
Juliában nagy a meleg,
Ne házasodj meg, ezt ne tedd,
Augusztusban forró a nyár,
Ne siess, hisz a lányka vár,
Szeptember esős, csunya ősz;
Ne nősülj, ne légy asszony csósz.
Októberben hűvös a szél.
Boldog, ki akkor nőlen él.
Novemberben nagy a hideg,
Az asszony nem kell senkinek,
December esik a hó
Es nem házasodni való...

— Gyógyfűvek termelőjének. (Kaposvár szerkesztőségében.) Hozzánk intézett kín rimeit alá azt írta: „Rád, Ipekák”. Ez valami hánytatószer. Igaza van. Éreztük a hatását.

Felelős szerkesztő:

Karacsony Aladár

Laptulajdonosok és kiadók:

Szalay Károly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma 15.

MEGHIVÓ.

A »Kaposvári Takarékpénztár Részvénytársaság»

t. cz. részvényesei

az 1904. évi január hó 31-én délelőtt 10 órakor

az intézet hivatalos helyiségében

tartandó

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSRE

azon értesítéssel hivatnak meg, hogy a zárszámadások, az igazgatósági és a felügyelő-bizottsági jelentések az intézet hivatalos helyiségében az üzleti órák alatt mától kezdve megtekinthetők.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöknek egy évre leendő megválasztása.
2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentése, ezeknek kapcsán az 1903. évi zárszámadások előterjesztése, a mérleg megállapítása.
3. A nyereség felosztása és a felmentvény iránti intézkedés. Kaposvár 1904. évi január hó 8-án.

vizeki Tallián Gyula,
elnök.

Jegyzet. A közgyűlés megnyitásáig a részvényesek részvényeiket az intézet pénztáránál letenni tartoznak.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget, érte-
teni, hogy Kaposváron az újvárosház épü-
letében egy a mai kornak minden tekintetben
megfelelő

POLGARI ÉS EGYENRUHA SZABÓ ÜZLETET nyitottam.

Raktáron tartok legújabb divat szerinti
baza, angol és francia ruhaszöveteket
Öltönyök a legutolsó divat szerint készülnek.
Készítek polgári, papi, katonai diszmagyar,
libéria, bőrkabátok, városi és utazó
bundákat kezesség mellett a legjutányosabb árákért.

Hölgyek részére készítek a legutolsó angol
divat szerinti paletót és angol kosztümöket, a
miért is minden tekintetben kezességet vállalok.

Főczéлом leendő t. vevőimnek jó és olcsó
munkát előállítani. Egyben pártfogásába ajánlva

tisztelettel

Barta Sándor.

4639 sz.
1908. tkv.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagy-atádi kir. járásbíró, mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
Szentbalánti János végrehajtónak Szent-
balánti Józsefné szül. Mátyás Juli végre-
hajtást szenvedő elleni 33 kor. 30 fill. tőke-
követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében
a kaposvári kir. törvényszék (a nagy atádi
kir. bíróság) területén levő Alsó-Segesd
községben fekvő, az alsó-segesdi 640 számú
tjkvben A 4 alatti felvett 1098/a hrsz. in-
gatlanra az árverési 1192 koronában ezen-
nel megállapított kikiáltási árbán elrendelte
és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az

1904. évi január hó 20-ik napján
délelőtt 10 órakor

Alsó-Segesd községházánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az
ingatlanok becsületének 10%-át vagyis
119 korona 20 fillért készpénzben, vagy az
1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyam-
nal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rende-
let 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes érték
papírban a kifizetőt kezéhez letenni, a vagy
az 1881 LX t. cz. 170 §-a értelmében a
bánságnak a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
szolgáltatni.

Nagy-atád, 1903. évi december 10-én.
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi
hatóság.

Szakall
kir. aljbíró.

Uj épület és asztalos fakereskedés Siófokon.

Van szerencsém Somogyvármegyében a n. é. közönségével tiszte-
lettel tudatni, miszerint Siófokon Piaczter 2. szám alatti ál-
talánosságban elismert kitünő minőségű faanyagokkal dusan be-
rendezett

épület- és asztalos fakereskedést

nyitottam, melyet tisztelettel ajánlok a t. bevásárló közönség szíves
figyelmébe.

Áruim kitünőségéről és azoknak jutányos áraiból, egyszeri
bevásárlásnál már meggyőződhetik a n. é. közönség. Különösen
felhívom a t. szőlőbirtokos urak szíves figyelmét a kora tavaszon
szükségelendő szőlőkarók beszerzésénél e szakmában is annak
idején dusan berendezett raktárukat felkeresni szíveskedjenek.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség szíves jóakaró párt-
fogásába ajánlva, maradok hazafias üdvözléssel.

EJRENWALD LASZLÓ

épület és asztalos bizományi raktára

Strenger Ignác bizományos
Siófok, Piacz-tér 12.

= HIRDETÉSEK =

felvétetnek a kiadóhivatalban.